

til, at Handelsministeren lader foretage en Undersøgelse, selv beder om det! Det forekommer mig at minde lidt om, at man i et Skolelokale vilde ophænge en Plakat, hvorpaa der stod: Den, der ønsker Klø, bedes melde sig til Inspektøren.

Jeg kommer dernæst til § 10. Det er en Paragraf, som jeg maa give min fulde Tilslutning. Der findes nemlig ogsaa i dette Lovforslag Paragraffer, som jeg kan give min fulde Tilslutning, og jeg er, som jeg allerede bemærkede, da jeg talte om Aktielovforslaget, ikke bange for at udtale min Anerkendelse af det, jeg synes er godt. Altsaa § 10, der siger, at den enkelte Aktionær ikke maa hæfte for mere end 5 pCt. af den samlede Aktiekapital eller for større Beløb end 50 000 Kr., medmindre visse Betingelser opfyldes, kan jeg give min fulde Tilslutning, thi den vil jo hindre, at en enkelt Mand under Foregivende af, at der er et Aktieselskab bagved ham, gaar hen og paadrager et Selskab Forpligtelser til største Skade for Kreditorerne og muligvis ogsaa for de forsikrede, hvis han ikke kan tilfredsstille dem.

Jeg vil ogsaa henlede Opmærksomheden paa § 20 om Bestyrelse og Direktion. Den forekommer mig ligeledes at indeholde noget meget godt, hvis Paragraffen da skal forstaas saaledes, som man vil være tilbøjelig til ganske umiddelbart at forstaa den, men Afattelsen er mig noget mystisk. Der staar: „Bestyrelsesmedlemmer og Direktører maa ikke gennem Deltagelse i Agent- eller Mæglervirksomhed eller i Kraft af økonomisk Interesse i saadanne Virksomheder skaffe sig Provision eller anden Indtægt af Forsikringer, Selskabet overtager eller afgiver“. Jeg ved ikke rigtig, om det er Meningen, at det er forbudt Bestyrelsesmedlemmer og Direktører at være Agenter og Mæglere, for man kan vel ikke godt tænke sig, at de sidder som Agenter og Mæglere i Forsikringsvirksomheder, der ikke har noget at gøre med deres eget Selskab, men hvis disse Virksomheder har noget at gøre med deres eget Selskab, kan de jo ikke godt andet end komme til at gøre sig en Indtægt derved. Maaske den højtærede Handelsminister vil udtale sig om denne Paragraf. Hvis det er Meningen, at det skal forbydes Bestyrelsesmedlemmer og Direktører at deltage i Agent- eller Mæglervirksomhed i andre Forsikringselskaber, finder jeg, det er en ganske udmærket Paragraf; under Behandlingen af Aktielovforslaget har jeg netop stillet det Krav, at en Aktielov burde forbyde Direktører

at arbejde i Selskaber, der konkurrerer med deres eget Foretagende.

Jeg gaar derefter over til §§ 15—19; som jeg synes er det allerbedste Afsnit i hele Lovforslaget. Da Aktielovforslaget var til Behandling her, kunde jeg udtale min Tilslutning til de dér opstillede Regler for Regnskabsaflæggelse, og det samme gælder de tilsvarende Regler i det foreliggende Lovforslag. Disse Bestemmelser kan virkelig komme til at betyde noget, da det af den ledsagende Statistik over Selskaberne fremgaar, at der saa godt som ikke i et eneste Selskab findes ordentlige Principper for Regnskabsaflæggelse. Regelen for, hvilken Værdi Værdipapirer skal opføres til, denne den første, grundlæggende Regel for enhver Regnskabsafslutning, findes kun i et eneste Selskab. Der foreslaas her den bestemte Regel, at der som Aktiv maa opføres et Beløb svarende til højst 50 pCt. af Aarspræmien for direkte tegnede, nye Forsikringer, hvis Varighed er mindst 5 Aar, og det bestemmes, at et saadant Aktiv, som jo i Virkeligheden kun i meget ringe Grad kan kaldes et Aktiv, meget hurtigt skal afskrives, nemlig i Løbet af 3 Aar. Under Punkt f. i § 16 foreslaas endvidere, at den regnskabsmæssige Kursfremgang for Værdipapirer ikke maa indgaa i Overskuddet, men skal overføres til en Kursreguleringsfond. Det er en Regel, som ogsaa gælder for Livsforsikringsselskaberne, og som jeg finder ganske fortræffelig. Blandt de nuværende Forsikringsselskaber finder man heller ikke noget Selskab, der i sine Vedtægter har Regler om denne Kursfremgang, og det kan jo ske — og sker vel som oftest —, at denne Kursfremgang paa Papirer gaar ind i Overskuddet og udbetales i Form af Tantième og Overskud.

Endelig vil jeg blot til Slut gøre nogle Bemærkninger om § 64 angaaende Lovens Omraade. Det viser sig jo dér, at Livsforsikringsselskaberne skal undtages, hvad der jo ogsaa er rimeligt, da de er undergivet Forsikringsraadets Tilsyn. Men det er ikke alle Livsforsikringsselskaber, der er undergivet Forsikringsraadets Tilsyn, kun de som Erhverv drevne Livsforsikringsselskaber. Nu findes der jo imidlertid en Mængde Livsforsikringsselskaber, Hundredmandsforeninger og den Slags mere private Selskaber, som slet ikke er noget Tilsyn underkastet. Jeg er ikke rigtig klar over, om det er Meningen, at saadanne Selskaber hører ind under Punkt e.; „Gensidige Forsikringsselskaber, hvis Omraade er snævert begrænset i faglig eller stedlig Henseende“, og som man